

61 (1961) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1967 Nr. 124

A. TITEL

*Verdrag tot beperking der staatloosheid;
New York, 30 augustus 1961*

B. TEKST ¹⁾**Convention on the reduction of statelessness**

The Contracting States,

Acting in pursuance of resolution 896 (IX), adopted by the General Assembly of the United Nations on 4 December 1954,

Considering it desirable to reduce statelessness by international agreement,

Have agreed as follows:

Article 1

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person born in its territory who would otherwise be stateless. Such nationality shall be granted:

(a) at birth, by operation of law, or

(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, no such application may be rejected.

A Contracting State which provides for the grant of its nationality in accordance with sub-paragraph (b) of this paragraph may also provide for the grant of its nationality by operation of law at such age and subject to such conditions as may be prescribed by the national law.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with sub-paragraph (b) of paragraph 1 of this Article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged during a period, fixed by the Contracting State, beginning not later than at the age of eighteen years and ending not earlier than at the age of twenty-one years, so, however, that the person concerned shall be allowed at least one year during which he may himself make the application without having to obtain legal authorization to do so;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period as may be fixed by that State, not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application nor ten years in all;

(c) that the person concerned has neither been convicted of an offence against national security nor has been sentenced to imprisonment for a term of five years or more on a criminal charge;

¹⁾ De Chinese, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

Convention sur la réduction des cas d'apatridie

Les Etats contractants,

Agissant conformément à la résolution 896 (IX) adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 4 décembre 1954, et

Considérant qu'il est souhaitable de réduire l'apatridie par voie d'accord international,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

1. Tout Etat contractant accorde sa nationalité à l'individu né sur son territoire et qui, autrement, serait apatride. Cette nationalité sera accordée,

a) De plein droit, à la naissance, ou

b) Sur demande souscrite, suivant les modalités prévues par la législation de l'Etat en cause, auprès de l'autorité compétente par l'intéressé ou en son nom; sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la demande ne peut être rejetée.

L'Etat contractant dont la législation prévoit l'octroi de sa nationalité sur demande conformément au littéra *b)* du présent paragraphe peut également accorder sa nationalité de plein droit à l'âge et dans les conditions fixées par sa loi.

2. L'Etat contractant peut subordonner l'acquisition de sa nationalité en vertu du littéra *b)* du paragraphe 1 du présent article, à une ou plusieurs des conditions suivantes:

a) Que la demande soit souscrite pendant une période fixée par l'Etat contractant, période commençant au plus tard à l'âge de 18 ans et ne pouvant se terminer avant 21 ans, étant entendu toutefois que l'intéressé doit disposer d'au moins une année pour souscrire sa demande personnellement et sans habilitation;

b) Que l'intéressé ait résidé habituellement sur le territoire de l'Etat contractant, sans toutefois que la durée de résidence fixée par ce dernier puisse excéder 10 ans au total, dont 5 ans au plus précédant immédiatement le dépôt de la demande;

c) Que l'intéressé n'ait pas été déclaré coupable d'une infraction contre la sécurité nationale ou qu'il n'ait pas été condamné à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq années pour fait criminel;

(d) that the person concerned has always been stateless.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (b) and 2 of this Article, a child born in wedlock in the territory of a Contracting State, whose mother has the nationality of that State, shall acquire at birth that nationality if it otherwise would be stateless.

4. A Contracting State shall grant its nationality to a person who would otherwise be stateless and who is unable to acquire the nationality of the Contracting State in whose territory he was born because he has passed the age for lodging his application or has not fulfilled the required residence conditions, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of the Contracting State first above mentioned. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. If application for such nationality is required, the application shall be made to the appropriate authority by or on behalf of the applicant in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 5 of this Article, such application shall not be refused.

5. The Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 4 of this Article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) that the person concerned has always been stateless.

Article 2

A founding found in the territory of a Contracting State shall, in the absence of proof to the contrary, be considered to have been born within that territory of parents possessing the nationality of that State.

Article 3

For the purpose of determining the obligations of Contracting States under this Convention, birth on a ship or in an aircraft shall

d) Que l'intéressé n'ait pas acquis à la naissance ou postérieurement une nationalité.

3. Nonobstant les dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 1 et le paragraphe 2 du présent article, l'enfant légitime qui est né sur le territoire d'un Etat contractant et dont la mère possède la nationalité de cet Etat, acquiert cette nationalité à la naissance si, autrement, il serait apatride.

4. Tout Etat contractant accorde sa nationalité à l'individu qui, autrement, serait apatride et dont, au moment de la naissance, le père ou la mère possédait la nationalité dudit Etat si, ayant dépassé l'âge fixé pour la présentation de sa demande ou ne remplissant pas les conditions de résidence imposées, cet individu n'a pu acquérir la nationalité de l'Etat contractant sur le territoire duquel il est né. Si les parents n'avaient pas la même nationalité au moment de la naissance, la législation de l'Etat contractant dont la nationalité est sollicitée détermine si l'enfant suit la condition du père ou celle de la mère. Si la nationalité est accordée sur demande, cette dernière sera introduite, selon les modalités prévues par la législation de l'Etat en cause, auprès de l'autorité compétente par l'intéressé ou en son nom. Sous réserve des dispositions du paragraphe 5 du présent article, cette demande ne peut être rejetée.

5. L'Etat contractant peut subordonner l'octroi de sa nationalité en vertu du paragraphe 4 du présent article aux conditions suivantes ou à l'une d'elles:

a) Que la demande soit souscrite avant que l'intéressé ait atteint un âge fixé par l'Etat contractant en cause, cet âge ne pouvant être inférieur à 23 ans;

b) Que l'intéressé ait résidé habituellement sur le territoire de l'Etat contractant en cause pendant une période donnée précédant immédiatement la présentation de la demande, période fixée par cet Etat et dont la durée exigible ne peut toutefois dépasser trois ans;

c) Que l'intéressé n'ait pas acquis à la naissance ou postérieurement une nationalité.

Article 2

L'enfant trouvé sur le territoire d'un Etat contractant est, jusqu'à preuve du contraire, réputé né sur ce territoire de parents possédant la nationalité de cet Etat.

Article 3

Aux fins de déterminer les obligations des Etats contractants, dans le cadre de la présente Convention, la naissance à bord d'un navire

be deemed to have taken place in the territory of the State whose flag the ship flies or in the territory of the State in which the aircraft is registered, as the case may be.

Article 4

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person, not born in the territory of a Contracting State, who would otherwise be stateless, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of that State. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. Nationality granted in accordance with the provisions of this paragraph shall be granted:

(a) at birth, by operation of law, or

(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, no such application may be rejected.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) that the person concerned has not been convicted of an offence against national security;

(d) that the person concerned has always been stateless.

Article 5

1. If the law of a Contracting State entails loss of nationality as a consequence of any change in the personal status of a person such as marriage, termination of marriage, legitimation, recognition or adoption, such loss shall be conditional upon possession or acquisition of another nationality.

2. If, under the law of a Contracting State, a child born out of wedlock loses the nationality of that State in consequence of a recognition of affiliation, he shall be given an opportunity to recover that nationality by written application to the appropriate authority, and the conditions governing such application shall not be more

ou d'un aéronef sera réputée survenue sur le territoire de l'Etat dont le navire bat pavillon ou dans lequel l'aéronef est immatriculé.

Article 4

1. Tout Etat contractant accorde sa nationalité à l'individu qui, autrement, serait apatride et n'est pas né sur le territoire d'un Etat contractant, si, au moment de la naissance, le père ou la mère possédait la nationalité du premier de ces Etats. Si, à ce moment, les parents n'avaient pas la même nationalité, la législation de cet Etat détermine si l'enfant suit la condition du père ou celle de la mère. La nationalité attribuée en vertu du présent paragraphe est accordée,

a) De plein droit, à la naissance, ou

b) Sur demande souscrite, suivant les modalités prévues par la législation de l'Etat en cause auprès de l'autorité compétente par l'intéressé ou en son nom; sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la demande ne peut être rejetée.

2. L'Etat contractant peut subordonner l'acquisition de sa nationalité en vertu du paragraphe 1 du présent article aux conditions suivantes ou à l'une d'elles:

a) Que la demande soit souscrite avant que l'intéressé ait atteint un âge fixé par l'Etat contractant en cause, cet âge ne pouvant être inférieur à 23 ans;

b) Que l'intéressé ait résidé habituellement sur le territoire de l'Etat contractant en cause pendant une période donnée précédant immédiatement la présentation de la demande, période fixée par cet Etat et dont la durée exigible ne peut toutefois dépasser trois ans;

c) Que l'intéressé n'ait pas été déclaré coupable d'une infraction contre la sécurité nationale;

d) Que l'intéressé n'ait pas acquis à la naissance ou postérieurement une nationalité.

Article 5

1. Si la législation d'un Etat contractant prévoit la perte de la nationalité par suite d'un changement d'état tel que mariage, dissolution du mariage, légitimation, reconnaissance ou adoption, cette perte doit être subordonnée à la possession ou à l'acquisition de la nationalité d'un autre Etat.

2. Si, conformément à la législation d'un Etat contractant, un enfant naturel perd la nationalité de cet Etat à la suite d'un reconnaissance de filiation, la possibilité lui sera offerte de la recouvrer par une demande souscrite auprès de l'autorité compétente, demande qui ne pourra être soumise à des conditions plus rigoureuses que

rigorous than those laid down in paragraph 2 of Article 1 of this Convention.

Article 6

If the law of a Contracting State provides for loss of its nationality by a person's spouse or children as a consequence of that person losing or being deprived of that nationality, such loss shall be conditional upon their possession or acquisition of another nationality.

Article 7

1. (a) If the law of a Contracting State permits renunciation of nationality, such renunciation shall not result in loss of nationality unless the person concerned possesses or acquires another nationality.

(b) The provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall not apply where their application would be inconsistent with the principles stated in Articles 13 and 14 of the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly of the United Nations.

2. A national of a Contracting State who seeks naturalization in a foreign country shall not lose his nationality unless he acquires or has been accorded assurance of acquiring the nationality of that foreign country.

3. Subject to the provisions of paragraphs 4 and 5 of this Article, a national of a Contracting State shall not lose his nationality, so as to become stateless, on the ground of departure, residence abroad, failure to register or on any similar ground.

4. A naturalized person may lose his nationality on account of residence abroad for a period, not less than seven consecutive years, specified by the law of the Contracting State concerned if he fails to declare to the appropriate authority his intention to retain his nationality.

5. In the case of a national of a Contracting State, born outside its territory, the law of that State may make the retention of its nationality after the expiry of one year from his attaining his majority conditional upon residence at that time in the territory of the State or registration with the appropriate authority.

6. Except in the circumstances mentioned in this Article, a person shall not lose the nationality of a Contracting State, if such loss would render him stateless, notwithstanding that such loss is not expressly prohibited by any other provision of this Convention.

celles prévues au paragraphe 2 de l'article premier de la présente Convention.

Article 6

Si la législation d'un Etat contractant prévoit que le fait pour un individu de perdre sa nationalité ou d'en être privé entraîne la perte de cette nationalité pour le conjoint ou les enfants, cette perte sera subordonnée à la possession ou à l'acquisition par ces derniers d'une autre nationalité.

Article 7

1. a) Si la législation d'un Etat contractant prévoit la répudiation, celle-ci n'entraîne pour un individu la perte de sa nationalité que s'il possède ou en acquiert une autre.

b) La disposition du littera a) du présent paragraphe ne s'appliquera pas lorsqu'elle apparaîtra inconciliable avec les principes énoncés aux articles 13 et 14 de la Déclaration universelle des droits de l'homme approuvée le 10 décembre 1948 par l'Assemblée générale des Nations Unies.

2. Un individu possédant la nationalité d'un Etat contractant et qui sollicite la naturalisation dans un pays étranger ne perd sa nationalité que s'il acquiert ou a reçu l'assurance d'acquérir la nationalité de ce pays.

3. Sous réserve des dispositions des paragraphes 4 et 5 du présent article, nul ne peut perdre sa nationalité, s'il doit de ce fait devenir apatride, parce qu'il quitte le pays dont il possède la nationalité, réside à l'étranger, ne se fait pas immatriculer ou pour toute autre raison analogue.

4. La perte de la nationalité qui affecte un individu naturalisé peut être motivée par la résidence à l'étranger pendant une période dont la durée, fixée par l'Etat contractant, ne peut être inférieure à sept années consécutives, si l'intéressé ne déclare pas aux autorités compétentes son intention de conserver sa nationalité.

5. En ce qui concerne les individus nés hors du territoire de l'Etat contractant dont ils possèdent la nationalité, la conservation de cette nationalité au-delà d'une date postérieure d'un an à leur majorité peut être subordonnée par la législation de l'Etat contractant à des conditions de résidence à cette date sur le territoire de cet Etat ou d'immatriculation auprès de l'autorité compétente.

6. A l'exception des cas prévus au présent article, un individu ne peut perdre la nationalité d'un Etat contractant s'il doit de ce fait devenir apatride, alors même que cette perte ne serait pas expressément exclue par toute autre disposition de la présente Convention.

Article 8

1. A Contracting State shall not deprive a person of its nationality if such deprivation would render him stateless.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, a person may be deprived of the nationality of a Contracting State:

(a) in the circumstances in which, under paragraphs 4 and 5 of Article 7, it is permissible that a person should lose his nationality;

(b) where the nationality has been obtained by misrepresentation or fraud.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, a Contracting State may retain the right to deprive a person of his nationality, if at the time of signature, ratification or accession it specifies its retention of such right on one or more of the following grounds, being grounds existing in its national law at that time:

(a) that, inconsistently with his duty of loyalty to the Contracting State, the person

(i) has, in disregard of an express prohibition by the Contracting State rendered or continued to render services to, or received or continued to receive emoluments from, another State, or

(ii) has conducted himself in a manner seriously prejudicial to the vital interests of the State;

(b) that the person has taken an oath, or made a formal declaration, of allegiance to another State, or given definite evidence of his determination to repudiate his allegiance to the Contracting State.

4. A Contracting State shall not exercise a power of deprivation permitted by paragraphs 2 or 3 of this Article except in accordance with law, which shall provide for the person concerned the right to a fair hearing by a court or other independent body.

Article 9

A Contracting State may not deprive any person or group of persons of their nationality on racial, ethnic, religious or political grounds.

Article 10

1. Every treaty between Contracting States providing for the transfer of territory shall include provisions designed to secure that no person shall become stateless as a result of the transfer. A Contracting State shall use its best endeavours to secure that any such

Article 8

1. Les Etats contractants ne priveront de leur nationalité aucun individu si cette privation doit le rendre apatride.

2. Nonobstant la disposition du premier paragraphe du présent article, un individu peut être privé de la nationalité d'un Etat contractant:

a) Dans les cas où, en vertu des paragraphes 4 et 5 de l'article 7, il est permis de prescrire la perte de la nationalité;

b) S'il a obtenu cette nationalité au moyen d'une fausse déclaration ou de tout autre acte frauduleux.

3. Nonobstant la disposition du paragraphe 1 du présent article, un Etat contractant peut conserver la faculté de priver un individu de sa nationalité, s'il procède, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, à une déclaration à cet effet spécifiant un ou plusieurs motifs, prévus à sa législation nationale à cette date et entrant dans les catégories suivantes:

a) Si un individu, dans des conditions impliquant de sa part un manque de loyalisme envers l'Etat contractant,

i) A, au mépris d'une interdiction expresse de cet Etat, apporté ou continué d'apporter son concours à un autre Etat, ou reçu ou continué de recevoir d'un autre Etat des émoluments, ou

ii) A eu un comportement de nature à porter un préjudice grave aux intérêts essentiels de l'Etat;

b) Si un individu a prêté serment d'allégeance, ou a fait une déclaration formelle d'allégeance à un autre Etat, ou a manifesté de façon non douteuse par son comportement sa détermination de répudier son allégeance envers l'Etat contractant.

4. Un Etat contractant ne fera usage de la faculté de priver un individu de sa nationalité dans les conditions définies aux paragraphes 2 et 3 du présent article que conformément à la loi, laquelle comportera la possibilité pour l'intéressé de faire valoir tous ses moyens de défense devant une juridiction ou un autre organisme indépendant.

Article 9

Les Etats contractants ne priveront de leur nationalité aucun individu ou groupe d'individus pour des raisons d'ordre racial, ethnique, religieux ou politique.

Article 10

1. Tout traité conclu entre Etats contractants portant cession d'un territoire doit contenir des dispositions ayant pour effet de garantir que nul ne deviendra apatride du fait de la cession. Les Etats contractants feront tout ce qui est en leur pouvoir pour que tout

treaty made by it with a State which is not a party to this Convention includes such provisions.

2. In the absence of such provisions a Contracting State to which territory is transferred or which otherwise acquires territory shall confer its nationality on such persons as would otherwise become stateless as a result of the transfer or acquisition.

Article 11

The Contracting States shall promote the establishment within the framework of the United Nations, as soon as may be after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, of a body to which a person claiming the benefit of this Convention may apply for the examination of his claim and for assistance in presenting it to the appropriate authority.

Article 12

1. In relation to a Contracting State which does not, in accordance with the provisions of paragraph 1 of Article 1 or of Article 4 of this Convention, grant its nationality at birth by operation of law, the provisions of paragraph 1 of Article 1 or of Article 4, as the case may be, shall apply to persons born before as well as to persons born after the entry into force of this Convention.

2. The provisions of paragraph 4 of Article 1 of this Convention shall apply to persons born before as well as to persons born after its entry into force.

3. The provisions of Article 2 of this Convention shall apply only to foundlings found in the territory of a Contracting State after the entry into force of the Convention for that State.

Article 13

This Convention shall not be construed as affecting any provisions more conducive to the reduction of statelessness which may be contained in the law of any Contracting State now or hereafter in force, or may be contained in any other convention, treaty or agreement now or hereafter in force between two or more Contracting States.

Article 14

Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled by other means shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

traité ainsi conclu avec un Etat qui n'est pas partie à la présente Convention contienne des dispositions à cet effet.

2. En l'absence de dispositions sur ce point, l'Etat contractant auquel un territoire est cédé ou qui acquiert autrement un territoire accorde sa nationalité aux individus qui sans cela deviendraient apatrides du fait de la cession ou de l'acquisition.

Article 11

Les Etats contractants s'engagent à promouvoir la création, dans le cadre de l'Organisation des Nations Unies, dès que possible après le dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion, d'un organisme auquel les personnes se croyant en droit de bénéficier de la présente Convention pourront recourir pour examiner leur demande et pour obtenir son assistance dans l'introduction de la demande auprès de l'autorité compétente.

Article 12

1. Le paragraphe 1 de l'article premier ou l'article 4 de la présente Convention s'appliqueront, pour les Etats contractants qui n'accordent pas leur nationalité de plein droit à la naissance, aux individus nés tant avant qu'après l'entrée en vigueur de la Convention.

2. Le paragraphe 4 de l'article premier de la présente Convention s'appliquera aux individus nés tant avant qu'après l'entrée en vigueur de la Convention.

3. L'article 2 de la présente Convention ne s'appliquera qu'aux enfants trouvés après l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 13

Les dispositions de la présente Convention ne font pas obstacle à l'application des dispositions plus favorables à la réduction des cas d'apatridie contenues ou qui seraient introduites ultérieurement soit dans la législation de tout Etat contractant, soit dans tout traité, convention ou accord entre deux ou plusieurs Etats contractants.

Article 14

Tout différend entre les Parties contractantes relatif à l'interprétation ou à l'application de la Convention qui ne peut être réglé par d'autres moyens sera porté devant la Cour internationale de Justice à la demande de l'une des parties au différend.

Article 15

1. This Convention shall apply to all non-self-governing, trust, colonial and other non-metropolitan territories for the international relations of which any Contracting State is responsible; the Contracting State concerned shall, subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which the Convention shall apply *ipso facto* as a result of such signature, ratification or accession.

2. In any case in which, for the purpose of nationality, a non-metropolitan territory is not treated as one with the metropolitan territory, or in any case in which the previous consent of a non-metropolitan territory is required by the constitutional laws or practices of the Contracting State or of the non-metropolitan territory for the application of the Convention to that territory, that Contracting State shall endeavour to secure the needed consent of the non-metropolitan territory within the period of twelve months from the date of signature of the Convention by that Contracting State, and when such consent has been obtained the Contracting State shall notify the Secretary-General of the United Nations. This Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General.

3. After the expiry of the twelve-month period mentioned in paragraph 2 of this Article, the Contracting States concerned shall inform the Secretary-General of the results of the consultations with those non-metropolitan territories for whose international relations they are responsible and whose consent to the application of this Convention may have been withheld.

Article 16

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the United Nations from 30 August 1961 to 31 May 1962.

2. This Convention shall be open for signature on behalf of:

- (a) any State Member of the United Nations;
- (b) any other State invited to attend the United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness;
- (c) any State to which an invitation to sign or to accede may be addressed by the General Assembly of the United Nations.

3. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 15

1. La présente Convention s'appliquera à tous les territoires non autonomes, sous tutelle, coloniaux et autres territoires non métropolitains dont un Etat contractant assure les relations internationales; l'Etat contractant intéressé devra, sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, indiquer le territoire ou les territoires non métropolitains auxquels la présente Convention s'appliquera *ipso facto* à la suite de cette signature, de cette ratification ou de cette adhésion.

2. Si, en matière de nationalité, un territoire non métropolitain n'est pas considéré comme formant un tout avec le territoire métropolitain, ou si le consentement préalable d'un territoire non métropolitain est nécessaire, en vertu des lois ou pratiques constitutionnelles de l'Etat contractant ou du territoire non métropolitain, pour que la Convention s'applique à ce territoire, ledit Etat contractant devra s'efforcer d'obtenir, dans le délai de douze mois à compter de la date à laquelle il aura signé la Convention, le consentement nécessaire du territoire non métropolitain, et lorsque ce consentement aura été obtenu, l'Etat contractant devra le notifier au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Dès la date de la réception de cette notification par le Secrétaire général, la Convention s'appliquera au territoire ou aux territoires indiqués par celle-ci.

3. A l'expiration du délai de douze mois mentionné au paragraphe 2 du présent article, les Etats contractants intéressés informeront le Secrétaire général des résultats des consultations avec les territoires non métropolitains dont ils assurent les relations internationales et dont le consentement pour l'application de la présente Convention n'aurait pas été donné.

Article 16

1. La présente Convention sera ouverte à la signature au Siège de l'Organisation des Nations Unies du 30 août 1961 au 31 mai 1962.

2. La présente Convention sera ouverte à la signature:

- a) De tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies;
- b) De tout autre Etat invité à la Conférence des Nations Unies sur l'élimination ou la réduction des cas d'apatridie dans l'avenir;
- c) De tout autre Etat auquel l'Assemblée générale des Nations Unies aura adressé une invitation à signer ou à adhérer.

3. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

4. This Convention shall be open for accession by the States referred to in paragraph 2 of this Article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. At the time of signature, ratification or accession any State may make a reservation in respect of Articles 11, 14 or 15.

2. No other reservations to this Convention shall be admissible.

Article 18

1. This Convention shall enter into force two years after the date of the deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession or on the date on which this Convention enters into force in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article, whichever is the later.

Article 19

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall take effect for the Contracting State concerned one year after the date of its receipt by the Secretary-General.

2. In cases where, in accordance with the provisions of Article 15, this Convention has become applicable to a non-metropolitan territory of a Contracting State, that State may at any time thereafter, with the consent of the territory concerned, give notice to the Secretary-General of the United Nations denouncing this Convention separately in respect of that territory. The denunciation shall take effect one year after the date of the receipt of such notice by the Secretary-General, who shall notify all other Contracting States of such notice and the date of receipt thereof.

Article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States referred to in Article 16 of the following particulars:

(a) signatures, ratifications and accessions under Article 16;

(b) reservations under Article 17;

4. Les Etats visés au paragraphe 2 du présent article pourront adhérer à la présente Convention. L'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 17

1. Au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, tout Etat peut formuler des réserves aux articles 11, 14 et 15.
2. Il ne peut être fait d'autre réserve à la présente Convention.

Article 18

1. La présente Convention entrera en vigueur deux ans après la date du dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion.
2. Pour tout Etat qui ratifiera la présente Convention ou y adhèrera après le dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion ou à la date d'entrée en vigueur de la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe premier du présent article, si cette dernière date est la plus éloignée.

Article 19

1. Tout Etat contractant peut dénoncer la présente Convention à tout moment par notification écrite, adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. La dénonciation prend effet, à l'égard de l'Etat contractant intéressé, un an après la date à laquelle le Secrétaire général en a reçu notification.
2. Dans le cas où, conformément aux dispositions de l'article 15, la présente Convention aura été rendue applicable à un territoire non métropolitain d'un Etat contractant, ce dernier pourra, avec le consentement du territoire en question, notifier par la suite à tout moment au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies que la Convention est dénoncée à l'égard de ce territoire. La dénonciation prendra effet un an après la date où la notification sera parvenue au Secrétaire général, lequel informera tous les autres Etats contractants de cette notification et de la date où il l'aura reçue.

Article 20

1. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Etats Membres de l'Organisation et aux Etats non membres mentionnés à l'article 16:
 - a) Les signatures, les ratifications et les adhésions prévues à l'article 16;
 - b) Les réserves formulées conformément à l'article 17;

(c) the date upon which this Convention enters into force in pursuance of Article 18;

(d) denunciations under Article 19.

2. The Secretary-General of the United Nations shall, after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession at the latest, bring to the attention of the General Assembly the question of the establishment, in accordance with Article 11, of such a body as therein mentioned.

Article 21

This Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its entry into force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

DONE at New York, this thirtieth day of August, one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic and which shall be deposited in the archives of the United Nations, and certified copies of which shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all Members of the United Nations and to the non-member States referred to in Article 16 of this Convention.

For Afghanistan:
Pour l'Afghanistan:

For Albania:
Pour l'Albanie:

For Argentina:
Pour l'Argentine:

For Australia:
Pour l'Australie:

For Austria:
Pour l'Autriche:

c) La date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur en exécution de l'article 18;

d) Les dénonciations prévues à l'article 19.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies devra au plus tard après le dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion signaler à l'attention de l'Assemblée générale la question de la création, conformément à l'article 11, de l'organisme qui y est mentionné.

Article 21

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies à la date de son entrée en vigueur.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires soussignés ont signé la présente Convention.

FAIT à New York, le trente août mil neuf cent soixante et un, en un seul exemplaire dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, qui sera déposé aux archives de l'Organisation des Nations Unies et dont des copies certifiées conformes seront transmises par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies à tous les Etats Membres de l'Organisation ainsi qu'aux Etats membres visés à l'article 16 de la présente Convention.

For Belgium:
Pour la Belgique:

For Bolivia:
Pour la Bolivie:

For Brazil:
Pour le Brésil:

For Bulgaria:
Pour la Bulgarie:

For Burma:
Pour la Birmanie:

For the Byelorussian Soviet Socialist Republic:
Pour la République socialiste soviétique de Biélorussie:

For Cambodia:
Pour le Cambodge:

For the Cameroun:
Pour le Cameroun:

For Canada:
Pour le Canada:

For the Central African Republic:
Pour la République centrafricaine:

For Ceylon:
Pour Ceylan:

For Chad:
Pour le Tchad:

For Chile:
Pour le Chili:

For China:
Pour la Chine:

For Colombia:
Pour la Colombie:

For the Congo (Brazzaville):
Pour le Congo (Brazzaville):

For the Congo (Léopoldville):
Pour le Congo (Léopoldville):

For Costa Rica:
Pour le Costa Rica:

For Cuba:
Pour Cuba:

For Cyprus:
Pour Chypre:

For Czechoslovakia:
Pour la Tchécoslovaquie:

For Dahomey:
Pour le Dahomey:

For Denmark:
Pour le Danemark:

For the Dominican Republic:
Pour la République Dominicaine:

(sd.) CARLOS SÁNCHEZ Y SÁNCHEZ

(sd.) MINERVA BERNARDINO CAPPÀ

5 December 1961

For Ecuador:
Pour l'Équateur:

For El Salvador:
Pour le Salvador:

For Ethiopia:
Pour l'Ethiopie:

For the Federal Republic of Germany:
Pour la République Fédérale d'Allemagne:

For the Federation of Malaya:
Pour la Fédération de Malaisie:

For Finland:
Pour la Finlande:

For France:
Pour la France:

For Gabon:
Pour le Gabon:

For Ghana:
Pour le Ghana:

For Greece:
Pour la Grèce:

For Guatemala:
Pour le Guatemala:

For Guinea:
Pour la Guinée:

For Haiti:
Pour Haïti:

For the Holy See:
Pour le Saint-Siège:

For Honduras:
Pour le Honduras:

For Hungary:
Pour la Hongrie:

For Iceland:
Pour l'Islande:

For India:
Pour l'Inde:

For Indonesia:
Pour l'Indonésie:

For Iran:
Pour l'Iran:

For Iraq:
Pour l'Irak:

For Ireland:
Pour l'Irlande:

For Israel:
Pour Israël:

(sd.) MEIR S. SIVAN

For Italy:
Pour l'Italie:

For the Ivory Coast:
Pour la Côte-d'Ivoire:

For Japan:
Pour le Japon:

For Jordan:
Pour la Jordanie:

For Laos:
Pour le Laos:

For Lebanon:
Pour le Liban:

For Liberia:
Pour le Libéria:

For Libya:
Pour la Libye:

For Liechtenstein:
Pour le Liechtenstein:

For Luxembourg:
Pour le Luxembourg:

For Madagascar:
Pour Madagascar:

For Mali:
Pour le Mali:

For Mexico:
Pour le Mexique:

For Monaco:
Pour Monaco:

For Morocco:
Pour le Maroc:

For Nepal:
Pour le Népal:

For the Netherlands:
Pour les Pays-Bas:
(sd.) W. RIPHAGEN

For New-Zealand:
Pour la Nouvelle-Zélande:

For Nicaragua:
Pour le Nicaragua:

For the Niger:
Pour le Niger:

For Nigeria:
Pour la Nigéria:

For Norway:
Pour la Norvège:

For Pakistan:
Pour le Pakistan:

For Panama:
Pour le Panama:

For Paraguay:
Pour le Paraguay:

For Peru:
Pour le Pérou:

For the Philippines:
Pour les Philippines:

For Poland:
Pour la Pologne:

For Portugal:
Pour le Portugal:

For the Republic of Korea:
Pour la République de Corée:

For the Republic of Viet-Nam:
Pour la République du Viet-Nam:

For Romania:
Pour la Roumanie:

For San Marino:
Pour Saint-Marin:

For Saudi Arabia:
Pour l'Arabie Saoudite:

For Senegal:
Pour le Sénégal:

For Somalia:
Pour la Somalie:

For South-Africa:
Pour l'Afrique du Sud:

For Spain:
Pour l'Espagne:

For the Sudan:
Pour le Soudan:

For Sweden:
Pour la Suède:

For Switzerland:
Pour la Suisse:

For Thailand:
Pour la Thaïlande:

For Togo:
Pour le Togo:

For Tunisia:
Pour la Tunisie:

For Turkey:
Pour la Turquie:

For the Ukrainian Soviet Socialist Republic:
Pour la République socialiste soviétique d'Ukraine:

For the Union of Soviet Socialist Republics:
Pour l'Union des Républiques socialistes soviétiques:

For the United Arab Republic:
Pour la République Arabe Unie:

For the United Kingdom of Great-Britain and Northern Ireland:
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:
(sd.) J. M. ROSS
(sd.) PETER HARVEY

For the United States of America:
Pour les Etats-Unis d'Amérique:

For the Upper-Volta:
Pour la Haute-Volta:

For Uruguay:
Pour l'Uruguay:

For Venezuela:
Pour le Venezuela:

For Yemen:
Pour le Yémen:

For Yugoslavia:
Pour la Yougoslavie:

Het Verdrag is nog in overeenstemming met artikel 16, eerste lid, ondertekend voor:

Frankrijk 31 mei 1962

onder de volgende voorbehouden en verklaring:

„Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Regering van de Franse Republiek dat zij zich het recht voorbehoudt op het ogenblik van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging met betrekking tot het Verdrag gebruik te maken van het haar ingevolge het derde lid van artikel 8 toegekende recht, op de in dat lid genoemde voorwaarden.

De Regering van de Franse Republiek verklaart voorts, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van het Verdrag, dat zij ten aanzien van artikel 11 een voorbehoud maakt en dat artikel 11, wat de Franse Republiek aangaat, niet van toepassing is.

Bovendien verklaart de Regering van de Franse Republiek met betrekking tot artikel 14 van het Verdrag, dat zij zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 uitsluitend zal neerleggen bij de uitspraak van het Internationale Gerechtshof voor zover deze betrekking heeft op die bij het Verdrag partij zijnde Staten die zich, eveneens met inachtneming van dezelfde voorbehouden, bij de uitspraak van het Hof neerleggen; tevens verklaart zij dat artikel 14 niet van toepassing zal zijn indien tussen de Franse Republiek en een andere Partij bij dit Verdrag een eerder gesloten verdrag van kracht is waarin in de beslechting van tussen beide Staten gerezen geschillen op andere wijze is voorzien.

Ten slotte verklaart de Regering van de Franse Republiek met betrekking tot artikel 15 dat dit Verdrag van toepassing zal zijn op de overzeese departementen en de overzeese gebiedsdelen van de Franse Republiek.”

(vertaling)

C. VERTALING

Verdrag tot beperking der staatloosheid

De Verdragsluitende Staten,

Handelende overeenkomstig resolutie 896 (IX), aangenomen door de op 4 december 1954 gehouden Algemene Vergadering van de Verenigde Naties,

Overwegende dat het wenselijk is de staatloosheid door een internationaal akkoord te beperken,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

1. Iedere Verdragsluitende Staat verleent zijn nationaliteit aan degene die geboren is op zijn grondgebied en die anders staatloos zou zijn.

Deze nationaliteit wordt verleend:

- a) van rechtswege, bij de geboorte, of
- b) op een verzoek, door of namens belanghebbende bij de bevoegde autoriteit ingediend op de wijze als door de wetgeving van de betrokken Staat is voorgeschreven; behoudens de bepalingen van

het tweede lid van dit artikel, mag het verzoek niet worden afge-
wezen.

Een Verdragsluitende Staat welks wetgeving verlening van zijn nationaliteit op verzoek overeenkomstig punt *b* van dit lid kent, kan die nationaliteit ook van rechtswege verlenen bij het bereiken van de leeftijd en op de voorwaarden als in zijn wetgeving zijn vastgesteld.

2. Een Verdragsluitende Staat kan de verkrijging van zijn nationaliteit overeenkomstig punt *b* van het eerste lid van dit artikel, aan een of meer van de volgende voorwaarden binden:

a) dat het verzoek wordt ingediend in de loop van een tijdvak vastgesteld door de Verdragsluitende Staat, welk tijdvak uiterlijk op de leeftijd van 18 jaar aanvangt en niet eerder dan op de leeftijd van 21 jaar eindigt, met dien verstande echter dat de belanghebbende ten minste één jaar de tijd krijgt om zijn verzoek persoonlijk en zonder dat hij daartoe bevoegd behoeft te zijn verklaard in te dienen;

b) dat de belanghebbende gedurende een door de Verdragsluitende Staat vast te stellen tijdvak zijn gewone verblijf op het grondgebied van die Staat heeft gehad; bedoeld tijdvak mag niet op langer dan tien jaar in totaal worden gesteld, noch op langer dan vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van het verzoek;

c) dat de belanghebbende niet schuldig is verklaard aan een delict tegen de nationale veiligheid, noch is veroordeeld tot een gevangenisstraf van ten minste 5 jaar terzake van een ander strafbaar feit;

d) dat de belanghebbende bij zijn geboorte of later geen nationaliteit heeft verkregen.

3. Ongeacht de bepalingen van het eerste lid sub *b* en van het tweede lid van dit artikel, verkrijgt het wettige kind dat is geboren op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat en welks moeder de nationaliteit van die Staat bezit, die nationaliteit bij de geboorte, indien het anders staatloos zou zijn.

4. Iedere Verdragsluitende Staat verleent zijn nationaliteit aan degene, die anders staatloos zou zijn en van wie, ten tijde van de geboorte, de vader of de moeder de nationaliteit van genoemde Staat bezat, indien hij, doordat hij boven de leeftijd is gekomen welke is vastgesteld voor de indiening van zijn verzoek, of doordat hij niet voldoet aan de gestelde voorwaarden met betrekking tot het verblijf, de nationaliteit van de Verdragsluitende Staat op welks grondgebied hij is geboren niet heeft kunnen verkrijgen. Indien de ouders niet dezelfde nationaliteit bezaten ten tijde van de geboorte, volgt naar gelang van de wetgeving van de betrokken Verdragsluitende Staat het kind de nationaliteit van de vader dan wel die van de moeder. Indien de nationaliteit moet worden aangevraagd, dient dit verzoek

door of namens de belanghebbende bij de bevoegde autoriteit te worden ingediend op de wijze als is voorgeschreven door de wetgeving van de betrokken Staat. Behoudens de bepalingen van het vijfde lid van dit artikel, mag dit verzoek niet worden afgewezen.

5. De Verdragsluitende Staat kan het verlenen van zijn nationaliteit overeenkomstig het bepaalde in het vierde lid van dit artikel, binden aan een of meer van de volgende voorwaarden:

a) dat het verzoek wordt ingediend voordat de belanghebbende een door de betrokken Verdragsluitende Staat vastgestelde leeftijd heeft bereikt, welke leeftijd echter niet beneden de 23 jaar mag liggen;

b) dat de belanghebbende gedurende een zeker tijdvak onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek zijn gewone verblijf heeft gehad op het grondgebied van de betrokken Verdragsluitende Staat; de duur van dit tijdvak wordt door die Staat vastgesteld, doch mag drie jaar niet te boven gaan;

c) dat de belanghebbende bij zijn geboorte of later geen nationaliteit heeft verkregen.

Artikel 2

Het kind, gevonden op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat wordt, totdat het tegendeel is bewezen, geacht te zijn geboren op dat grondgebied uit ouders die de nationaliteit van die Staat bezitten.

Artikel 3

Ter vaststelling van de verplichtingen der Verdragsluitende Staten binnen het kader van dit Verdrag wordt een geboorte aan boord van een schip of van een luchtvaartuig geacht te hebben plaats gehad op het grondgebied van de Staat welks vlag het schip voert of waarin het luchtvaartuig staat ingeschreven.

Artikel 4

1. Een Verdragsluitende Staat verleent zijn nationaliteit aan degene, die anders staatloos zou zijn en niet is geboren op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, indien ten tijde van de geboorte de vader of de moeder de nationaliteit van de eerstgenoemde Staat bezat. Indien de ouders ten tijde van de geboorte niet dezelfde nationaliteit bezaten, volgt het kind, naar gelang van de wetgeving van die Staat, de nationaliteit van de vader dan wel die van de moeder. De nationaliteit, toegekend overeenkomstig het in dit lid bepaalde, wordt verleend:

a) van rechtswege, bij de geboorte, of

b) op verzoek, door of namens belanghebbende ingediend bij de bevoegde autoriteit met inachtneming van de wettelijke voorschriften; behoudens de bepalingen van het tweede lid van dit artikel, mag het verzoek niet worden afgewezen.

2. De Verdragsluitende Staat kan het verlenen van zijn nationaliteit, overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel binden aan een of meer van de volgende voorwaarden:

a) dat het verzoek wordt ingediend voordat de belanghebbende een door de betrokken Verdragsluitende Staat vastgestelde leeftijd heeft bereikt, welke leeftijd niet beneden de 23 jaar mag liggen;

b) dat de belanghebbende gedurende een zeker tijdvak onmiddellijk voorafgaand aan het verzoek zijn gewone verblijf heeft gehad op het grondgebied van de betrokken Verdragsluitende Staat; de duur van dit tijdvak wordt door die Staat vastgesteld, doch mag drie jaar niet te boven gaan;

c) dat de belanghebbende niet schuldig is verklaard aan een delict tegen de nationale veiligheid;

d) dat de belanghebbende bij zijn geboorte of later geen nationaliteit heeft verkregen.

Artikel 5

1. Indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat bepaalt dat iemand zijn nationaliteit verliest als gevolg van een wijziging in zijn burgerlijke staat zoals huwelijk, ontbinding van het huwelijk, wettiging, erkenning of adoptie, wordt dat verlies afhankelijk gesteld van het bezit of het verkrijgen van de nationaliteit van een andere Staat.

2. Indien overeenkomstig de wetgeving van een Verdragsluitende Staat een natuurlijk kind de nationaliteit van die Staat verliest als gevolg van een erkenning, wordt het de mogelijkheid geboden deze terug te krijgen door middel van een daartoe strekkend aan de bevoegde autoriteit gericht verzoek, waarvan de inwilliging niet mag worden gebonden aan de vervulling van strengere voorwaarden dan die, welke worden genoemd in het tweede lid van artikel 1 van dit Verdrag.

Artikel 6

Indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat bepaalt dat, doordat iemand de nationaliteit van die Staat verliest of deze hem wordt ontnomen ook de echtgenoot of de kinderen deze verliezen, wordt dit verlies afhankelijk gesteld van het bezit of het verkrijgen door dezen van de nationaliteit van een andere Staat.

Artikel 7

1. a) Indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat toelaat dat iemand afstand doet van zijn nationaliteit, dan heeft dit alleen dan verlies van die nationaliteit tot gevolg, indien de betrokkene de nationaliteit van een andere Staat bezit of verkrijgt.

b) De bepalingen onder punt a van dit lid zijn niet van toepassing wanneer zij onverenigbaar zouden blijken te zijn met de be-

ginselen vermeld in de artikelen 13 en 14 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, welke op 10 december 1948 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is goedgekeurd.

2. Hij die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit en een verzoek tot naturalisatie in een ander land heeft ingediend, verliest zijn nationaliteit niet, tenzij hij de nationaliteit van dat andere land verkrijgt of de verzekering heeft ontvangen die te zullen verkrijgen.

3. Behoudens de bepalingen van het vierde en vijfde lid van dit artikel, zal niemand zijn nationaliteit verliezen op grond van het feit dat hij het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verlaat, in het buitenland woont, zich niet laat inschrijven of op grond van enig ander soortgelijk feit, dat voor hem staatloosheid met zich zou brengen.

4. Verlies van de nationaliteit, verkregen door naturalisatie, kan worden gegrond op verblijf in den vreemde gedurende een door de wetgeving van de betrokken Verdragsluitende Staat vast te stellen tijdvak van ten minste zeven opeenvolgende jaren, tenzij de belanghebbende de bevoegde autoriteit ervan in kennis stelt dat hij zijn nationaliteit wenst te behouden.

5. Met betrekking tot een persoon die geboren is buiten het grondgebied van de Verdragsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit, kan de wetgeving van die Staat bepalen, dat deze persoon zijn nationaliteit na verloop van één jaar te rekenen van het tijdstip waarop hij meerderjarig werd, verliest, indien hij op dat moment zijn woonplaats niet heeft op het grondgebied van die Staat of zich niet bij de bevoegde autoriteit heeft laten inschrijven.

6. Behoudens het bepaalde in dit artikel verliest niemand de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat, indien dit verlies voor hem staatloosheid met zich zou brengen, ook indien dit verlies niet reeds uitdrukkelijk door enige andere bepaling van dit Verdrag is uitgesloten.

Artikel 8

1. Een Verdragsluitende Staat ontnemt een onderdaan de nationaliteit van die Staat niet, indien dit voor die onderdaan staatloosheid met zich zou brengen.

2. Ongeacht de bepaling van het eerste lid van dit artikel kan iemand de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat worden ontnomen:

a) in de gevallen waarin het, krachtens de leden 4 en 5 van artikel 7, toegelaten is te bepalen, dat iemand zijn nationaliteit verliest;

b) indien hij die nationaliteit door middel van een valse verklaring of bedrog heeft verkregen.

3. Ongeacht het bepaalde in het eerste lid van dit artikel behoudt een Verdragsluitende Staat het recht iemand zijn nationaliteit te ontnemen, indien die Staat ten tijde van de ondertekening of de bekrachtiging van of de toetreding tot dit Verdrag een daartoe strekkende verklaring aflegt onder opgave van de gronden, welke zijn nationale recht voor die ontneming kent en waarvoor de beweegredenen is geweest:

a) dat betrokkene, op een wijze die onverenigbaar is met zijn plicht tot trouw aan de Verdragsluitende Staat,

(i) in weerwil van een uitdrukkelijk verbod van de Verdragsluitende Staat aan een andere Staat diensten heeft verleend of is blijven verlenen, of van een andere Staat emolumenten heeft ontvangen of is blijven ontvangen, of

(ii) zich dusdanig heeft gedragen, dat daardoor aan de wezenlijke belangen van de Staat ernstig afbreuk wordt gedaan;

b) dat betrokkene hetzij een eed, hetzij een stellige verklaring van trouw aan een andere Staat heeft afgelegd, dan wel door zijn gedrag onweerlegbaar heeft doen blijken van zijn besluit de trouw aan de Verdragsluitende Staat op te zeggen.

4. Een Verdragsluitende Staat maakt van de mogelijkheid om iemand met inachtneming van de leden 2 en 3 van dit artikel zijn nationaliteit te ontnemen geen gebruik dan met eerbiediging van de wet, waarbij de betrokkene recht heeft op een onpartijdige behandeling van zijn zaak, hetzij door een rechtbank, hetzij door een ander onafhankelijk orgaan.

Artikel 9

Geen Verdragsluitende Staat mag een persoon of een groep personen hun nationaliteit op grond van overwegingen ingegeven door hun ras, ethnologische afkomst, godsdienst of politieke overtuiging ontnemen.

Artikel 10

1. Ieder tussen Verdragsluitende Staten gesloten verdrag waarin wordt voorzien in de overdracht van grondgebied, dient bepalingen te bevatten ter verzekering dat niemand tengevolge van die overdracht staatloos wordt. Een Verdragsluitende Staat dient al het mogelijke te doen ter verzekering dat in elk zodanig verdrag dat hij met een Staat die geen partij is bij het onderhavige Verdrag sluit, bepalingen als hierboven bedoeld worden opgenomen.

2. Indien bepalingen van deze strekking ontbreken, verleent de Verdragsluitende Staat waaraan grondgebied wordt overgedragen of die op andere wijze grondgebied verkrijgt, zijn nationaliteit aan hen die anders tengevolge van de overdracht of de verkrijging, staatloos zouden worden.

Artikel 11

De Verdragsluitende Staten bevorderen dat binnen het raam van de Organisatie van de Verenigde Naties, zo spoedig mogelijk na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding een orgaan wordt ingesteld, waartoe iemand die zich op dit Verdrag wenst te beroepen zich, zowel voor onderzoek van zijn beroep als voor bijstand bij het voorleggen van zijn zaak aan het bevoegde gezag, kan wenden.

Artikel 12

1. Ten aanzien van een Verdragsluitende Staat die niet overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid van artikel 1 of die van artikel 4 van dit Verdrag zijn nationaliteit van rechtswege bij de geboorte verleent, zijn de bepalingen van het eerste lid van artikel 1 of die van artikel 4 van toepassing zowel op personen die geboren zijn vóór, als op personen die geboren zijn na de inwerkingtreding van dit Verdrag.

2. De bepalingen van het vierde lid van artikel 1 van dit Verdrag zijn van toepassing zowel op personen die geboren zijn vóór, als op personen die geboren zijn na de inwerkingtreding daarvan.

3. De bepalingen van artikel 2 van dit Verdrag zijn uitsluitend van toepassing op kinderen gevonden op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat na het in werking treden van het Verdrag.

Artikel 13

Dit Verdrag laat eventuele bepalingen, die in nog sterkere mate de beperking der staatloosheid bevorderen en thans zijn of later mochten worden opgenomen, hetzij in de wetgeving van een der Verdragsluitende Staten, hetzij in een Verdrag, overeenkomst of regeling tussen twee of meer Verdragsluitende Staten, onverlet.

Artikel 14

Elk tussen Verdragsluitende Staten gerezen geschil de uitlegging of toepassing van dit Verdrag betreffende, dat niet langs andere weg kan worden beslecht, wordt op verzoek van een der partijen bij het geschil voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof.

Artikel 15

1. Dit Verdrag is van toepassing op alle niet-autonome, onder heer staande en koloniale gebieden, alsmede op alle andere niet tot het moederland behorende gebieden voor de internationale betrekkingen waarvan een Verdragsluitende Staat verantwoordelijk is; met inachtneming van de bepalingen van het tweede lid van dit artikel verklaart de betrokken Verdragsluitende Staat ten tijde van de ondertekening of de bekrachtiging van of de toetreding tot dit Verdrag

op welke van de niet tot het moederland behorende gebieden het Verdrag *ipso facto*, op grond van die ondertekening, die bekrachtiging of die toetreding van toepassing is.

2. Indien, wat de nationaliteit betreft, een niet tot het moederland behorend grondgebied niet geacht wordt een geheel met het moederland uit te maken of indien krachtens de constitutionele wetten of gebruiken van de Verdragsluitende Staat of van het niet tot het moederland behorende gebied, voor de toepassing van het Verdrag op dat gebied, vooraf de goedkeuring van dat niet tot het moederland behorende gebied wordt vereist, tracht de betrokken Verdragsluitende Staat de vereiste goedkeuring van het niet tot het moederland behorende gebied binnen de twaalf maanden volgend op de ondertekening van het Verdrag door die Verdragsluitende Staat te verkrijgen; nadat bedoelde goedkeuring is verkregen, stelt de Verdragsluitende Staat de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties daarvan in kennis. Met ingang van de dag waarop bedoelde kennisgeving door de Secretaris-Generaal wordt ontvangen is dit Verdrag op de in die kennisgeving genoemde gebieden van toepassing.

3. Na het verstrijken van de in het tweede lid van dit artikel genoemde termijn van twaalf maanden stellen de betrokken Verdragsluitende Staten de Secretaris-Generaal in kennis van de resultaten van het overleg dat is gevoerd met die niet tot het moederland behorende gebieden, voor de internationale betrekkingen waarvan zij verantwoordelijk zijn en die met de toepasselijkheid van dit Verdrag niet hebben ingestemd.

Artikel 16

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening ten hoofdkwartiere van de Organisatie van de Verenigde Naties van 30 augustus 1961 tot 31 mei 1962.

2. Dit Verdrag staat open voor ondertekening namens:

a) iedere Staat die lid is van de Verenigde Naties;

b) elke andere Staat die is uitgenodigd de Conferentie van de Verenigde Naties inzake de wegneming of beperking van staatloosheid in de toekomst bij te wonen;

c) elke Staat die door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zou worden uitgenodigd tot ondertekening van of toetreding tot dit Verdrag.

3. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties.

4. Dit Verdrag staat open voor toetreding door de in het tweede lid van dit artikel genoemde Staten. Toetreding geschiedt door ne-

derlegging van een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties.

Artikel 17

1. Bij de ondertekening, de bekrachtiging of de toetreding kan elke Staat een voorbehoud maken met betrekking tot de artikelen 11, 14 of 15.
2. Andere voorbehouden op dit Verdrag worden niet toegestaan.

Artikel 18

1. Dit Verdrag treedt in werking twee jaar na het tijdstip waarop de zesde akte van bekrachtiging of toetreding is nedergelegd.
2. Ten aanzien van elke Staat die bekrachtigt of toetreedt na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding, treedt het in werking op de negentigste dag na de nederlegging door die Staat van zijn akte van bekrachtiging of toetreding of op het tijdstip waarop dit Verdrag overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid van dit artikel in werking treedt, zo dit tijdstip later valt.

Artikel 19

1. Elke Verdragsluitende Staat heeft het recht dit Verdrag op elk willekeurig tijdstip door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties gerichte schriftelijke kennisgeving op te zeggen. Deze opzegging wordt ten aanzien van de betrokken Verdragsluitende Staat van kracht één jaar na ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.
2. In gevallen waarin, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, dit Verdrag op een niet tot het moederland van een Verdragsluitende Staat behorend gebied van toepassing is geworden, kan die Staat, met goedkeuring van het betrokken gebied op elk willekeurig tijdstip daarna de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties ervan in kennis stellen dat hij dit Verdrag ten aanzien van dat betrokken gebied opzegt. De opzegging heeft rechtsgevolg één jaar na de datum waarop de Secretaris-Generaal de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen, waarop de Secretaris-Generaal alle andere Verdragsluitende Staten zowel van die kennisgeving als van de datum van ontvangst daarvan bericht zendt.

Artikel 20

1. De Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties doet aan alle leden van de Verenigde Naties en de in artikel 16 genoemde Staten die geen lid zijn van deze Organisatie mededeeling van:
 - a) de krachtens artikel 16 ontvangen ondertekeningen, bekrachtigingen en toetredingen;

- b) de krachtens artikel 17 gemaakte voorbehouden;
- c) de datum waarop ingevolge het bepaalde in artikel 18 dit Verdrag in werking treedt;
- d) de ingevolge artikel 19 ontvangen opzeggingen.

2. Uiterlijk na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding zal de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties de aandacht van de Algemene Vergadering erop vestigen, dat een orgaan dient te worden ingesteld, als voorzien in artikel 11.

Artikel 21

Dit Verdrag wordt door de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties geregistreerd op de dag waarop het in werking treedt.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te New York, de 30ste augustus 1961, in één exemplaar, zijnde de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse teksten gelijkelijk authentiek, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Organisatie van de Verenigde Naties en waarvan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties voor eensluitend gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle leden van de Verenigde Naties en aan de in artikel 16 van dit Verdrag bedoelde Staten die geen lid zijn van deze Organisatie.

(Zie voor de ondertekeningen blz. 18 t/m 28 van dit Tractatenblad).

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet, de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 16, lid 3, is bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties een akte van bekrachtiging nedergelegd door:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-
Britannië en Noord-Ierland 29 maart 1966

in overeenstemming met artikel 8, lid 3, onder de verklaring:

„... that, notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 8, the United Kingdom retains the right to deprive a naturalised person of his nationality on the following grounds, being grounds existing in United Kingdom law at the present time: that, inconsistently with his duty of loyalty to Her Britannic Majesty, the person

- (i) has, in disregard of an express prohibition of Her Britannic Majesty, rendered or continued to render services to, or received or continued to receive emoluments from another State, or
- (ii) has conducted himself in a manner seriously prejudicial to the vital interests of Her Britannic Majesty.”.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 18, eerste lid, in werking treden twee jaar na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 15, eerste lid, door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland toepasselijk verklaard op:

Antigua
 de Bahama-eilanden
 Barbados
 Basoetoland
 Bechuanaland
 de Bermuda-eilanden
 Brits Guyana
 Brits Honduras
 de Britse Maagdeneilanden
 de Britse Salomons-eilanden (protec-
 toraat)
 de Cayman-eilanden
 Dominica
 de Falkland-eilanden
 de Fidji-eilanden
 Gibraltar
 de Gilbert- en Ellice-eilanden
 Grenada
 Hong-Kong
 de Kanaal-eilanden
 het eiland Man
 Mauritius
 Montserrat
 de Seychellen

29 maart 1966

St. Helena	} 29 maart 1966
St. Kitts	
St. Lucia	
St. Vincent	
Swaziland	
de Turks- en Caicos-eilanden	

J. GEGEVENS

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco ondertekende Handvest der Verenigde Naties, naar welke Organisatie onder meer in de preambule tot het Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* F 321; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 3.

Voor de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, naar welke Verklaring wordt verwezen in artikel 7, lid 1 (*b*), van het Verdrag, zie uitgave No. 16 (juli 1949) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco ondertekende Statuut van het Internationale Gerechtshof, welk Hof wordt genoemd in artikel 14 van het Verdrag, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* F 321; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 171.

Het onderhavige Verdrag is opgesteld tijdens een Conferentie der Verenigde Naties, die van 24 maart tot 18 april 1959 te Genève en van 15 tot 28 augustus 1961 te New York plaatsvond. De Slotakte van deze Conferentie en de tijdens de Tweede Zitting der Conferentie aangenomen resoluties luiden als volgt ¹⁾:

Final Act of the United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness

1. The General Assembly of the United Nations, by resolution 896 (IX) of 4 December 1954, expressed its desire that an international conference of plenipotentiaries be convened to conclude a convention for the reduction or elimination of future statelessness as soon as at least twenty States had communicated to the Secretary-General their willingness to co-operate in such a conference. The Secretary-General was requested to fix the exact time and place for the conference when that condition had been met. The General Assembly noted that the International Law Commission had submitted to it drafts of a Convention on the Elimination of Future Statelessness and a Convention on the Reduction of Future Statelessness in the Report of the International Law Commission covering its sixth session in 1954. The General Assembly requested the Governments of States invited to participate in the conference to

¹⁾ De Chinese, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

give early consideration to the merits of a multilateral convention on the elimination or reduction of future statelessness.

2. Upon the fulfilment of the condition envisaged in the resolution of the General Assembly, the Secretary-General convened a United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness at the European Office of the United Nations at Geneva on 24 March 1959. The Conference met at the European Office of the United Nations from 24 March to 18 April 1959.

3. At the time of its adjournment on 18 April 1959 the Conference adopted the following resolution:

“The Conference,

“Being unable to terminate the work entrusted to it within the time provided for its work,

“Proposes to the competent organ of the United Nations to reconvene the Conference at the earliest possible time in order to continue and complete its work.”

4. In pursuance of this resolution, the Secretary-General of the United Nations, after ascertaining the views of the participating States, decided that the Conference should be reconvened at the United Nations Headquarters in New York on 15 August 1961. The Conference met at the United Nations Headquarters from 15 to 28 August 1961.

5. At the first part of the Conference the Governments of the following thirty-five States were represented: Argentina, Austria, Belgium, Brazil, Canada, Ceylon, Chile, China, Denmark, Dominican Republic, Federal Republic of Germany, France, Holy See, India, Indonesia, Iraq, Israel, Italy, Japan, Liechtenstein, Luxembourg, Netherlands, Norway, Pakistan, Panama, Peru, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, United Arab Republic, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States, Yugoslavia.

6. The Governments of the following States were represented by observers: Finland, Greece.

7. At the second part of the Conference the Governments of the following thirty States were represented: Argentina, Austria, Belgium, Brazil, Canada, Ceylon, China, Denmark, Dominican Republic, Federal Republic of Germany, Finland, France, Holy See, Indonesia, Israel, Italy, Japan, Netherlands, Norway, Pakistan, Panama, Peru, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, United Arab Republic, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States, Yugoslavia.

8. The Governments of the following States were represented by observers: Greece, Iraq.

9. At the first part of the Conference the following inter-governmental organizations were represented by observers:

Council of Europe
Intergovernmental Committee for European Migration
International Institute for the Unification of Private Law
League of Arab States

10. At the second part of the Conference the following inter-governmental organization was represented by an observer:

League of Arab States

11. At both parts of the Conference the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees was represented by an observer.

12. At the first part of the Conference Mr. Knud Larsen (Denmark) was elected as President and Mr. Ichiro Kawasaki (Japan) and Mr. Humberto Calamari (Panama) as Vice-Presidents.

13. At the second part of the Conference none of these Officers of the Conference was present. The Conference accordingly elected Mr. Willem Riphagen (Netherlands) as President and Mr. Gilberto Amado (Brazil) and Mr. G. P. Malalasekera (Ceylon) as Vice-Presidents.

14. At the first part of the Conference the following Committees were set up:

Committee of the Whole

Chairman: The President of the first part of the Conference;

Vice-Chairman: The Vice-Presidents of the first part of the Conference;

Drafting Committee

Members: Representatives of the following States: Argentina, Belgium, France, Israel, Panama, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Chairman (first part of the Conference): Mr. Humberto Calamari (Panama);

(second part of the Conference): Mr. Enrique Ros (Argentina).

15. At the second part of the Conference the Committee of the Whole did not meet.

16. At both parts of the Conference the President and Vice-Presidents, in accordance with rule 3 of the Rules of Procedure,

examined the credentials of representatives and reported thereon to the Conference.

17. At the second part of the Conference a Working Group was set up, consisting of the President, who acted as Chairman, and representatives of Brazil, Canada, France, Israel, Norway, Switzerland, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of representatives of other States who desired to participate. Mr. Peter Harvey (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland) acted as Rapporteur of the Working Group.

18. At the first part of the Conference the Secretary-General of the United Nations was represented by Mr. Yuen-li Liang, Director of the Codification Division of the Office of Legal Affairs of the United Nations, who was also appointed Executive Secretary.

19. At the second part of the Conference the Secretary-General of the United Nations was represented by Mr. C. A. Stavropoulos, the Legal Counsel. Mr. Yuen-li Liang acted as Executive Secretary.

20. At the first part of the Conference it was decided that the Conference would take as the basis for its work the draft Convention on the Reduction of Future Statelessness, prepared by the International Law Commission. The first part of the Conference also had before it observations submitted by Governments on that draft Convention, a Memorandum with a Draft Convention on the Reduction of Statelessness submitted by Denmark, and preparatory documentation prepared by the Secretariat of the United Nations.

21. The second part of the Conference had before it, in addition to the documentation referred to above, observations submitted by Governments on deprivation of nationality, observations submitted by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, and further documentation prepared by the Secretariat of the United Nations.

22. On the basis of the deliberations, as recorded in the records of the Committee of the Whole and of the plenary meetings, the Conference prepared a Convention on the Reduction of Statelessness. The Convention, which is subject to ratification, was adopted by the Conference on 28 August 1961, and opened for signature from 30 August 1961 until 31 May 1962 at the United Nations Headquarters in New York. This Convention was also opened for accession and will be deposited in the archives of the United Nations.

23. In addition the Conference adopted the four resolutions which are annexed to this Final Act.

IN WITNESS WHEREOF the representatives have signed this Final Act.

DONE AT NEW YORK this thirtieth day of August, one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic and which shall be deposited in the archives of the United Nations, and certified copies of which shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all Members of the United Nations and all non-member States invited to the Conference.

W. RIPHAGEN

President

YUEN-LI LIANG

Executive Secretary

For Argentina:

(sd.) M. AMADEO

For Austria:

(sd.) F. WEIDINGER

For Belgium:

(sd.) J. DARON

For Brasil:

(sd.) GILBERTO AMADO

For Canada:

(sd.) R. HARRY JAY

For Ceylon:

(sd.) G. MALALASEKERA

For China:

(sd.) PAO-YI TSAO

For Denmark:

(sd.) W. MCILQUHAM SCHMIDT

For the Dominican Republic:

(sd.) MINERVA BERNARDINO CAPPÀ

(sd.) RAFAEL HERRERA CABRAL

For the Federal Republic of Germany:

(sd.) HEIMSOETH

For Finland:

(sd.) KAARLO YRJÖ-KOSKINEN

For France:

(sd.) LUCIEN HUBERT

For the Holy See:

(sd.) J. HENRI DE RIEDMATTEN

For Indonesia:

(sd.) S. WIRJOPRANOTO

For Israel:

(sd.) MEIR S. SIVAN

For Italy:

(sd.) UGO CALDARERA

For Japan:

(sd.) BUNSHICHI HOSHI

For the Netherlands:

(sd.) W. RIPHAGEN

For Norway:

(sd.) ANDREAS IRGENS

For Pakistan:

(sd.) ZAFRULLA KHAN

For Panama:

(sd.) CÉSAR A. QUINTERO

For Peru:

(sd.) M. F. MAÚRTUA

For Spain:

(sd.) JAIME DE PINIÉS

For Sweden:

(sd.) OLLE HELLBERG

For Switzerland:

(sd.) ANTOINE FAVRE

For Turkey:

(sd.) ILHAN LÜTEM

For the United Arab Republic:

(sd.) IBRAHIM GAD EL HAK

(sd.) ALY SAMIR SAFWAT

(sd.) ABDEL HAMID KHAMIS

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

(sd.) J. M. ROSS

(sd.) PETER HARVEY

For the United States of America:

(sd.) RAYMUND T. YINGLING

For Yugoslavia:

(sd.) S. ILIĆ

(sd.) SVETOLIK JOVANOVIĆ

Resolutions

I

The Conference

Recommends that persons who are stateless de facto should as far as possible be treated as stateless de jure to enable them to acquire an effective nationality.

II

The Conference

Resolves that for the purposes of paragraph 4 of Article 7 of the Convention the term "naturalized person" shall be interpreted as referring only to a person who has acquired nationality upon an application which the Contracting State concerned may in its discretion refuse.

III

The Conference

Recommends Contracting States making the retention of nationality by their nationals abroad subject to a declaration or registration to take all possible steps to ensure that such persons are informed in time of the formalities and time-limits to be observed if they are to retain their nationality.

IV

The Conference

Resolves that for the purposes of the Convention the term "convicted" shall mean "convicted by a final judgement of a court of competent jurisdiction".

De Commissie voor Internationaal Recht, waarnaar in paragraaf 1 van de Slotakte wordt verwezen, is ingesteld bij Resolutie van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties nr. 174 (II) van 21 november 1947.

Van het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa, naar welke Raad in paragraaf 9 van de Slotakte wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* J 341. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 185.

Van het op 19 oktober 1953 te Venetië tot stand gekomen Statuut van de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie, naar welke Commissie eveneens in paragraaf 9 van de Slotakte wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1953, 128. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1954, 201.

Van het op 15 maart 1940 te Rome tot stand gekomen Statuut van het Internationaal Instituut voor de Eenmaking van het Privaatrecht (UNIDROIT), welk Instituut wordt genoemd in paragraaf 9 van de Slotakte, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1967, 123.

Van het op 22 maart 1945 te Cairo tot stand gekomen Pact van de Liga van Arabische Staten, welke Liga eveneens in paragraaf 9 van de Slotakte wordt genoemd, is de tekst, alsmede een Franse en een Engelse vertaling, afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 70, blz. 237 e.v.

Het Bureau van de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties, welke Hoge Commissaris in paragraaf 11 van de Slotakte wordt genoemd, is per 1 januari 1951 te Genève ingesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Zie hiervoor uitgave nr. 22 (april 1950, blz. 171 e.v.), uitgave nr. 25 (april 1951, blz. 180 e.v.) en uitgave nr. 34 (april 1954, blz. 303) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Uitgegeven de *dertiende* september 1967.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.